魔法四季学園

Mahoushiki Gakuen

ใบสมัครตัวละครนักเรียน

ข้อมูลส่วนตัวนักเรียน

นามสกุล-ชื่อ (ภาษาญี่ปุ่น)	濃見 月女神 **Noumi Diana**	นามสกุล-ชื่อ (ภาษาไทย)	โนอุมิ เดียน่า
วันเกิด	12/24	อายุ	17
เพศ	หญิง	หมู่เลือด	O
สัญชาติ /เชื้อชาติ	ญี่ปุ่น/ญี่ปุ่น-อังกฤษ	น้ำหนัก /ส่วนสูง	86/178 (อ้วน)
ชั้นปี	ไคกะ	ห้อง	รอประกาศ
หอพัก	ฤดูร้อน	รูมเมท	**อาเมะอุโอะ อาวะ**
เลขประจำตัว	00000	ชมรม	เลือกภายหลัง
ความผิดปกติ	- มีหูที่เป็นหูกระต่ายของทากทะเล(ไรโนฟอร์) กับเหงือกที่อยู่บริเวณเหนือบั้นท้าย - ทั้งนี้เมื่อเธอควบคุมสติไม่ไหวหรือพลังเวทไม่พอเธอจะกลายเป็น **ทากทะเล** ตัวขนาด 35 เซนติเมตร เพื่อฟื้นฟูพลังเวท		
โรคประจำตัว	-		

魔法四季学園

Mahoushiki Gakuen

บัตรนักเรียน

ประวัติ

เด็กสาวที่เกิดมาพร้อมความภูมิใจของพ่อแม่ จากความพยายามที่จะมีลูกมานานนับหลายปีของ **โนอุมิ ไดจิ** ผู้เป็นพ่อและ **โดโลธี มัลลิแกน** ผู้เป็นแม่ ในที่สุดเธอก็ออกมา แต่เธอดันเกิดมาพร้อมกับ " สิ่งผิดปกติแต่กำเนิด " หูใบใหญ่ที่แนบติดมา พร้อมกับเหงือกที่อยู่บริเวณเหนือบั้นท้ายของเธอ แต่ถึงแบบนั้นพวกเขากลับไม่สนใจในความผิดปกตินั้นและยังเลือกที่จะมองข้ามปัญหาส่วนนั้นไปและมองว่าเป็น "สิ่งสวยงามที่ให้มาพร้อมกับเด็กที่น่ารัก" ของเขาทั้งคู่แทน

ด้วยวิสัยทัศน์ของพ่อ เขาก็ตัดสินใจเริ่มก่อตั้ง**สถานรับเลี้ยงเด็กกำพร้า**ขึ้นมา เนื่องจากเขาเห็นใจในตัวลูกและยังคอยเห็นเด็กๆที่เกิดมาพร้อมความผิดปกติถูกทิ้งเรื่อยๆ เขาเลยเริ่มที่จะเปิดที่นี้ขึ้นมา

โนอุมิ เดียน่า เด็กสาวในครอบครัวมหาเศรษฐีที่เรียกได้ว่าโชคดีที่สุด ลือกันว่าไม่เศรษฐีคนนี้ลงทุนกับอะไรก็รุ่งเรืองไปซะทุกอย่าง จนกระทั่งพวกเขามีเธอออกมาชื่อเสียงก็เงียบเทราลง คงเพราะความผิดปกติที่เรียกได้ว่าคงเป็นลางร้ายอย่างแรกของพวกเขา แต่งานของพ่อและแม่ยังคงได้รับผลตอบแทนดีไม่เคยเปลี่ยนหรือเรียกได้ว่าดีขึ้นเรื่อยๆเลยก็ว่าได้ งานของพ่อคือ เจ้าของตึกอสังหาหลายแห่งในกรุงลอนดอน และ เสื้อผ้าญี่ปุ่นที่ผลตอบรับไม่เคยลดลงแห่งประเทศอังกฤษซึ่งเป็นของผู้เป็นแม่

เนื่องด้วยความผิดปกติของเธอที่ได้รับแต่เกิด คาดว่ามาจากผลข้างเคียงอันน้อยนิดที่ยังคงฝังในตระกูล โนอุมิ แม้จะไม่ได้มาจากพ่อโดยตรง แต่ก็ส่งมาตั้งแต่รุ่นก่อนๆแล้ว เพราะแบบนั้นการเข้าสังคมของเธอจึงเป็นเรื่องที่ยาก เธอมีนิสัยที่ขี้กลัวแต่แรกแต่กลับอยากรู้และอยากเห็น เธอเข้าสังคมไม่ได้ ทั้งโดนกีดกันและกลั่นแกล้งอยู่เสมอ ความหนักเบายังคงหลากอยู่เสมอ ทำให้คนเป็นพ่อจึงแก้ปัญหาด้วยการพยายามหาที่เรียนใหม่ๆให้ลูกของเขาตลอด

แต่เพราะคุณพ่อที่เปิดสถานรับเลี้ยงเด็กกำพร้าแล้ว เนื่องด้วยเด็กที่สถานรับเลี้ยงส่วนใหญ่จะเป็นเด็กที่มีความผิดปกติติดตัว จึงทำให้เดียน่าเข้ากับพวกเขาได้ดีมากๆจนมีเพื่อนที่สนิทอยู่ด้วยกันถึง 3 คน และอีก 1 คน ซึ่งเป็นเพื่อนระแวกของสถานเด็กกำพร้าพอดี พ่อของเธอจึงพาเธอมาเล่นกับเด็กทุกเดือนที่เขามาตรวจสถานรับเลี้ยงเด็กกำพร้าของตน

เดียน่าเป็นเด็กเรียนเก่ง เธอเริ่มย้ายโรงเรียนบ่อยในช่วงอนุบาลและประถม ทั้งประเทศญี่ปุ่นก็แล้ว ประเทศอังกฤษก็แล้ว แต่ด้วยความผิดปกติที่คนทั่วไปมิอาจยอมรับจึงต้องย้ายโรงเรียค่อนข้างบ่อย แต่เพราะย้ายปีต่อปีจึงทำให้เรียนได้ค่อนข้างตามเกณฑ์

เหตุการณ์ : คดีสถานรับเลี้ยงเด็กกำพร้า

ระหว่างเกิดคดี โนอุมิ เดียน่า วัย 10 ปี อยู่กับคนเป็นแม่ของเธอ เนื่องด้วยคดีนี้กล่าวหาเจ้าของสถานรับเลี้ยงเด็กกำพร้าด้วยเรื่องของ การกักขังหน่วงเหนี่ยว การทำร้าย บังคับ ขู่เข็นเด็ก ลดอิสรภาพของเด็กๆ และยังค้าขายมนุษย์ จึงทำให้โทษเข้าตัว ไดจิ เต็มๆ เนื่องจากไดจิแพ้คดีเพราะเขาไม่มีหลักฐานเพื่อแสดงความบริสุทธิ์ของตนเพียงพอ จึงไม่สามารถสู้คดีต่อได้

โนอุมิ ไดจิ ที่แท้เขาเป็นคนบริสุทธิ์ แต่เพราะความแนบเนียนของ “แม่นม” จึงทำให้เขากลายเป็นแพะรับบาปด้วยชื่อของสถานรับเลี้ยงเป็นทรัพย์สินของเขาทั้งหมดจึงต้องรับโทษอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย **จึงได้รับโทษ จำคุก 20 ปี** ด้วยความไม่ยุติธรรม แม้เขาจะให้ทนายช่วยแค่ไหนแต่ก็ไม่เคยใช้วิธีสกปรกแม้แต่นิด

และในเวลาไม่นาน เพราะความช่วยเหลือของ **ตำรวจเวทมนต์พิเศษหญิง ยูริ** ที่ตั้งใจยื่นมือเข้ามาช่วยเพราะสังเกตได้ถึงความไม่ยุติธรรมจึงทำให้ปิดคดีได้อย่างหมดจดไม่ติดค้างอะไร แต่ทาง ไดจิ ยังคงต้องรับโทษอยู่ **แต่โดนลดโทษเหลือเพียง 2 ปี ถูกปิดสถานรับเลี้ยง และห้ามทำงานที่เกี่ยวกับเด็กอีก** ด้วยโทษฐานการละเลยหน้าที่ ไม่สามารถดูแลเจ้าพนักงานได้ดี

หลังจากเหตุการณ์จบลง เธอก็ไม่ได้ไปที่สถานรับเลี้ยงเด็กกำพร้าอีก ไม่ได้เจอเพื่อนๆ และยังคงอยู่กับแม่ของเธอตลอด จนเธอเข้ามัธยมต้นระแวกโอซาก้า ในเวลาที่พ่อได้กลับมาดูแลเธอต่อพอดีจึงได้เรียนที่โอซาก้าจนอายุครบ 15 ปี

หลังมาอยู่ที่มิติเวทมนต์

เธอได้รับจดหมายประหลาด ที่แนบมาพร้อมกับตั๋วรถไฟใบหนึ่ง หรือก็คือ **“เธอถูกรับเลือก”** ที่จะได้ไปเรียนที่ **โรงเรียนมัธยมปลายมาโฮชิกิ**แล้ว เมื่อรู้จึงบอกลาพ่อแม่พร้อมเธอถูกส่งไปยังสถานีรถไฟชิโมะนาดะ และจึงนั่งไปยังมิติเวทมนต์ หรือ **เมืองมิโอริ** นั่นเอง

เธอเข้าเรียนที่โรงเรียนมัธยมปลายมาโฮชิกิ ในช่วงชั้น**สึโบมิ**แม้จะเริ่มได้ไม่ดีนักเพราะเป็นคนสมาธิต่ำ แต่เพราะความพยายามของเธอก็ทำให้ใช้เวลา 2 ปีจึงได้ขึ้นชั้น**ไคกะ**ในที่สุด

ทั้งนี้เรื่องการเข้าสังคมของเธอไม่ได้น่าเป็นห่วงเพราะเธอได้กลับมาเจอเพื่อนที่สนิทด้วย จึงตั้งใจเล่าเรียนมาพร้อมๆกัน คงเพราะมีคนช่วยผลักดันเธอนั่นแหละ

ลักษณะเวทมนตร์ที่ตัวละครถนัด

หยาดน้ำตา (涙雫) การแปลงน้ำตาของตนให้เป็นเมฆฝนอยู่บนหัวของตน ปริมาณของเมฆจะเพิ่มขึ้นตามการร้องไห้ของเธอในแต่ละครั้งว่าจะมีปริมาณน้ำตามากแค่ไหน และยังสามารถเก็บสะสมได้ตามใจต้องการ ทั้งนี้เพื่อให้ใช้ท่าแต่ละท่าจะต้องสะสมไว้พอสมควร จึงมีการแปลงน้ำบริเวณรอบๆได้เช่นกัน

กลุ่มเมฆ (雲) ก็คือน้ำที่ถูกเวทแปลงให้กลายเป็นกลุ่มก้อนระอองที่หนาแน่นจนก่อตัวเป็นเมฆได้ และเดียน่ายังสามารถควบคุมเมฆได้ตามใจต้องการ สามารถนำเมฆไปไว้เหนือหัวใครก็ได้ หรือ สามารถมาใช้ปิดตัวเองก็ได้ (แค่ปิดเหมือนเป็นม่านเฉยๆไม่สามารถลบตัวตนได้) ทั้งนี้ปริมาณเวทยังสามารถกำหนดท่าอื่นๆได้เช่น

- ฝนอันยาวนาน (長雨) สามารถควบคุมกลุ่มเมฆให้มีน้ำตกลงมาในปริมาณที่เยอะและรุนแรงเปรียบเหมือนกับถูกก้อนดินนับพันหล่นทับแต่เป็นเพียงน้ำ ที่จะทำให้ลดความเร็วการเคลื่อนที่เพราะทำให้รู้สึกตัวหนักขึ้น
- ฟ้าหลังฝน (晴天) สามารถควบคุมกลุ่มเมฆให้มีน้ำตกลงมาในปริมาณที่น้อยพอจะเป็นละอองฝนบางที่จะมอบความสดชื่นและเย็น ทำให้ผ่อนคลายหรือมีแรงได้

ประเภทที่ต้องเขียนวงเวท (ใช้ไม่บ่อย/ไม่ค่อยถนัด)

- ฝนฟ้าคะนอง (暴雨) สามารถควบคุมกลุ่มเมฆและใส่วิถีแห่งเปลวไฟเข้าไป สามารถสร้างฟ้าผ่าเล็กๆออกมาได้ โดยจะไม่รุนแรงมากเนื่องจากไม่ใช่วิถีที่ถนัดนัก จะทำให้รู้สึกแสบๆคันๆเท่านั้น
- ฝนลูกเห็บ (雹雨) สามารถควบคุมกลุ่มเมฆและใส่วิถีแห่งเหมันต์เข้าไป สามารถเปลี่ยนสถานะฝนที่ตกลงมาเป็นของแข็งด้วยอุณหภูมิที่เย็นขึ้น แต่เพราะยังควบคุมได้ไม่ดีจึงยังแทบไม่ได้ใช้

ทั้งนี้เวลาใช้เวทของเธอมักจะถือร่มที่เป็นสื่อเวทของเธอชี้ขึ้นอยู่เสมอ ทั้งเป็นการชี้เพื่อร่ายไปยังทิศทางที่ต้องการแล้วยังเป็นการป้องกันจากเวทของตัวเองด้วย

ลักษณะนิสัย

- **กระต่ายตื่นตูม** กลัวทุกอย่าง ขี้ระแวง เมื่อถูกแตะตัวหรือถูกเรียกทีเผลอเธอจะตกใจกลัวแบบสุดขีด รวมไปถึงกลัวความรู้สึกคนอื่นด้วย และเธอมักจะมีรีแอคชั่นที่เวอร์อยู่เสมอ
- **สดใส** ถึงจะขี้กลัวแต่เธอก็ค่อนข้างที่จะดูน่ารักสดใสอยู่ตลอด
- **พูดมาก(?)** เรียกได้ว่าปกติเธอก็ไม่ได้พูดเยอะอะไร แต่เมื่อเธอรู้สึกว่าตัวเองทำผิดขึ้นมาก็จะขอโทษไม่หยุดจนกว่าอีกฝ่ายจะให้อภัยจากใจจริง และเมื่อขอโทษก็จะเผลอพูดเกินจริงอยู่เสมอ
- **รับมุกไม่ทัน** แต่เธอจะชอบขำแห้งใส่แถมร่กไปมาด้วย เพราะเธอไม่รู้ว่าจะตอบรับยังไง
- **สภาพจิตใจไม่คงที่** เธอมักจะเกิดอาการเศร้าได้ง่ายมากๆ และยังร้องไห้ได้ง่ายมากๆอีกด้วย
- **กินเก่ง** รักการกินหรือทานจำพวกขนมมากๆ มักจะเห็นเธอพร้อมกับขนมในปากตลอด

สิ่งที่ชอบ	สิ่งที่ไม่ชอบ	สิ่งที่กลัว
- แดนเดไลออน - ของน่ารัก - สัตว์เลี้ยงมีขน(หมา,แมว, กระต่าย , ... ฯลฯ) - โทรศัพท์แบบพับ - โมจิย่างในซุปถั่วแดง - ซุปถั่วแดง - ขนมหวาน - แครอท - แกงกะหรี่	- ถั่วเน่า - ผักชี	- กลัวการทำให้ตกใจ - กลัวการทำให้คนอื่นรู้สึกไม่ดี - สัตว์จำพวกแมลงทุกชนิด - กลัวสีหน้าที่เปลี่ยนไปของอีกฝ่าย

魔法四季学園

Mahoushiki Gakuen

อื่น ๆ

- โนอุมิ ไดยานะ / โนอุมิ ไดอานะ / โนอุมิ เดียน่า / โนอุมิ ดิยานะ (เรียกแบบไหนก็ได้เลยย)
- สำเนียงการพูด(ไม่ใช่ CV) : スローループ / 清水イライザ初登場シーン
- cv : He Just... Asked Her Out? | You and I Are Polar Opposites
- เวลาเธอตกใจมากๆหรือคาดว่าทำให้อีกฝ่ายไม่สบายใจเธอจะขอโทษและโอเวอร์แอคติ้งเอามากๆ
- มีกระด้วย น่ารักสุดๆ
- เวลาเธอผล่อนคลายเธอจะตัวเหลวเป็นน้ำไปเลย
- มักจะเก็บดอกแดนเดไลออนไว้ในสมุดบันทึก เพราะได้มาจากเด็กคนนึงที่เคยเจอเมื่อตอนเป็นเด็ก แต่เป็นเพราะเด็กคนนั้นให้เธอมาเธอเลยมักจะสนใจดอกแดนเดไลออนเป็นพิเศษ

แนวทางการเล่น

FZ / HL / GL วาด โรล โค เวิ่น

- ไม่สนับสนุนความสัมพันธ์ครูนักเรียน
- **วาด / บอม ≠ จีบ**
- สามารถนำตัวละครไป วาด / บอม ได้
  แต่จำเป็นต้องเป็นโมเม้นที่เกิดขึ้นจริงเท่านั้นไม่ว่าจะเป็นโรลหรือเวิ่น หรือมีการสอบถามผู้ปกครองแล้ว

แอคเคาท์ตัวละคร	ใส่หลังผ่าน	ช่องทางการติดต่อผู้ปกครอง	**บูดจี้ จี้จิ๋จิ๋**

(V Full body V)

